

1. פרק ט', פסוקים א'-י"ד

- א. (1) הם רוצים להשתתף בהקרבת קורבן הפסח בזמנו.
(2) שיעשו פסח שני בי"ד באייר.
- ב. (1) פרשת פסח שני לא נאמרה למשה ישירות אלא כתגובה של ה' לפנייה של הטמאים למשה.
(2) מי שעושה מעשה טוב עוזרים לו מן השמיים לזכות בזכויות נוספות. כך הטמאים לנפש שביקשו לקיים את מצוות הפסח, זכו שהם יאמרו את פרשת פסח שני ולא משה.
- ג. בפסח ראשון אסור להחזיק חמץ בבית ובפסח שני מותר. בפסח שני אין איסור מלאכה של יום טוב, בניגוד לפסח ראשון.

2. פרק י"א

- א. (1) אין לי בשר לתת לעם; אינני יכול להנהיג אותם לבדי.
(2) ה' ייתן בשר לעם וימנה כוח עזר למשה בהנהגה – הזקנים.
- ב. (1) כשמדליקים נרות מנר דולק, אורו אינו נפגע מכך.
(2) הוא מלמד שמעלת הנבואה של משה לא תיפגע אף שהזקנים זכו בנבואה בגללו.
- ג. בספר שמות הייתה הבקשה מוצדקת כי לא היה להם מן, בניגוד לבקשה בבמדבר.

3. פרק י"ד

- א. (1) כדי שלא יהיה חילול שם ה' כאשר ישמעו המצרים שעם ישראל הושמד ויאמרו שהסיבה היא קוצר ידו של ה'.
(2) ה' לא ישמיד אותם מייד, אך כל יוצאי מצרים ייענשו במיתה במדבר ולא ייכנסו לארץ ישראל (חוץ מכלב).
- ב. ה' ימלא את בקשתם (מפסוק ב') למות במדבר.
- ג. (1) ה' אומר שצריך לרחם גם על הרשעים ומשה אומר שראוי שיאבדו מן העולם.
(2) יש לרחם גם על הרשעים.

4. פרק כ"ה

- א. (1) עבודה זרה, זנות עם בנות מואב.
(2) אישה חשובה. המדיינים כל כך רצו להחטיא את עם ישראל שאפילו בת מלך השתתפה בחטא.
- ב. (1) להעניש את ראשי העם מכיוון שלא מחו בעם ישראל.
(2) לקחת אותם כדי שישפטו את החוטאים.
- ג. כדי ללמד על מעלתו של פינחס שלא נרתע מלהעניש אותו אף שהיה בעל מעמד גבוה.

5. פרק כ"ו

- א. (1) רבים מבני ישראל מתו בבעל פעור ועל כן רצה משה לדעת כמה מהם נותרו בחיים.
(2) כחלק מאחריותו כמנהיג עליו לספור את העם לפני מותו, לפני "סיום משמרתו". לא לקבל: כי משה עומד למות.
- ב. (1) הכנה לקראת המלחמה לכיבוש הארץ או הכנה לחלוקת הארץ לנחלות.
(2) כי הם חטאו בבעל פעור ונענשו במגפה בעקבות החטא.
- ג. הנשים רצו להיכנס לארץ ולא חטאו בחטא המרגלים.

חלק שני – נביאים ראשונים – שאלות עיון

בחלק זה יש לענות על שתיים מן השאלות 6-8.

6. שמואל, פרק ו'

- א. (1) דוד רצה להפוך את ירושלים למרכז רוחני (ולגרום לעם לדרוש את ארון ה').
 (2) מות עֶזָה. דוד ראה שבית עובד אדום הגתי התברך בזכות ארון ה' שהיה בו.
- ב. (1) מלבי"ם – המחשבה של עֶזָה שארון ה' צריך עזרה מידי בשר ודם. רש"י – טעות הלכתית של דוד שאנשים שאינם לווים נשאו את הארון בעגלה ולא בכתפם.
 (2) מיכל חשבה שדוד אינו מתנהג כראוי למלך.
- ג. בעקבות מות עֶזָה פחד דוד שיענש אם לא ינהג בכבוד הראוי בארון ה' בביתו, ולכן הוא עיכב את הבאתו לירושלים וערך את ההכנות המתאימות להבאתו.

7. מלכים א, פרק ג'

- א. (1) הוא רצה לקשור קשרים מדיניים עם מלכות מצרים. לשון הפסוק – "ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים" ואחר כך "ויקח את בת פרעה".
 (2) בת פרעה התגיירה קודם לנישואיה עם שלמה.
- ב. (1) חוכמה למלך או לשפוט את העם.
 (2) ה' נותן לו חוכמה מיוחדת וגם עושר וכבוד. הנימוק: משום ששלמה הוכיח שאכפת לו מן העם והוא רוצה להנהיג אותה כראוי ואינו דואג לעצמו.
- ג. משום רצה (לאסוף כסף ו) לבנות את בית המקדש מכספו שלו ולא מכספי אביו. (אֲנִי שרצה לשתף גם את העם בכספי הבניין ולא רק כספי דוד להקדש).

8. מלכים א, פרק כ"א

- א. (1) אחאב הציע לנבות לקנות את כרמו בכסף או בתמורה לכרם אחר, טוב ממנו. הנימוק שלו היה שחלקת נבות סמוכה לביתו.
 (2) כי זו נחלת אבותיו.
- ב. (1) שולחת ספרים לזקני העיר שבה התגורר נבות, מכריזה על צום (בגלל אירוע חמור), מארגנת עדי שקר שיעידו שנבות קילל את ה' ואת המלך.
 (2) כדי שהרכוש של נבות יוחרם למלך, אֲנִי כדי לגרום לכעס רב על נבות שיביא להחמרה בעונשו.
- ג. שני הבדלים: א. ירבעם עבד עגלים (לקבל גם: עבודה בבמות) ואילו אחאב עבד גם עבודה זרה ממש – בעל ואשרה. ב. ירבעם עבד בבמות מסיבות פוליטיות ואילו אחאב עבד עבודה זרה כדי להכעיס את ה'.

חלק שלישי – בקיאות בנביאים ראשונים

יש לענות על אחת מן השאלות 9-10.

9. משיחת דוד למלך, העלאת ארון ה' לעיר דוד, מלחמת דוד במלך צובא, מעשה דוד ובת שבע, מות אמנון.

10. מרד אדֹנִיה, משפט שלמה, ירידת האש בכרמל, משפט נבות, עליית אליהו השמיימה.

יש לענות על חמש מן השאלות 11-17.

11. אדורם נשלח לגבות מיסים בשכם, והעם רגם אותו באבנים; עובדיה החביא את הנביאים מפני אחאב ונשלח על ידי אליהו לקבוע פגישה עם אחאב; עובדיה מחפש אוכל ומרעה; תעי מלך חמת שלח את בנו יורם לברך את דוד אחרי שהיכה את הדדעזר.

12. א. אבשלום הרג את אמנון משום שאמנון אנס את תמר, אחותו של אבשלום.
ב. דוד התאבל עליו.

13. א. ה' אמר לדוד (שמואל ב, פרק ז', פסוק ט').
ב. ה' מודיע לדוד שלא יבנה את בית המקדש.

14. א. אליהו לאחאב (מלכים א, פרק י"ז, פסוק א').
ב. ה' ציווה על אליהו לברוח לנחל כרית מפני אחאב.

15. א. האישה האלמנה לאליהו (מלכים א, פרק י"ז, פסוק כ"ד).
ב. לאחר שאליהו החיה את בנה המת.

16. אמנון מבקש מדוד שתמר תכין לו לביבות, כד קמח – נס שעשה אליהו לאישה האלמנה, צינור – יואב בן צוריה מטפס על הצינור כדי לכבוש את מצודת היבוסי.

17. עורבים – מכלכלים את אליהו בנחל כרית. פר – הוזכר במעמד של אליהו בהר הכרמל. פרָה – בהמלכת שלמה.